

עפ"ג 16684/06/14 - דניאל ממן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 16684-06-14 ממן נ' מדינת ישראל 11 ינואר 2015

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת דנה מרשק מרום כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

דניאל ממן

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד אורלי אמוץ (ממשרד עו"ד בן יהודה)

ב"כ המשיבה עו"ד אור ממון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 18217-04-12 (בית משפט השלום ברחובות) בשתי עבירות של קשירת קשר, בעבירות של התפרצות לדירה, גניבה, החזקת כלי פריצה, שידול להחזקת נשק שלא כדין, סיוע להתפרצות לדירה וסיוע לגניבה ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, ל-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ולתשלום פיצוי למתלוננים בסכום של 5,000 ₪.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערער טוענת בהודעת הערעור כי שגה בית משפט קמא כאשר לא התחשב בגילו הצעיר של המערער, התאקלמותו בקבוצה טיפולית, עברו הנקי, העדר שימוש בסמים, ובמיוחד היא טוענת כי סיכויי השיקום והטיפול של המערער הם חיוביים ואם יגדע ההליך הטיפולי, עלול מצבו של המערער להתדרדר.

ב"כ המערער טוענת עוד כי בית משפט קמא לא אבחן נכונה בין המערער לבין הקטין הנוסף בתיק, שהוא העבריין העיקרי בפרשה, שביצע עבירות חמורות מאלה שביצע המערער ונידון לעונש מאסר על תנאי.

וכך, לטענת ב"כ המערער, לא פעל בית משפט קמא על פי עיקרון אחדות הענישה והטיל עונש חמור פי כמה על המערער למרות שהבדל הגילאים בין המערער לקטין הוא כשנה וחודשיים בלבד.

ב"כ המשיבה התנגד ומתנגד להקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער וטוען כי בית משפט קמא התחשב בהליך השיקומי של המערער וכך גם לא התעלם מההבדל בין המערער לבין הקטין, כפי שהדבר עולה מסעיף 14 לגזר הדין.

לצורך הדיון בערעור התקבל תסקיר מבחן באשר למערער ובסיכומו נכתב כי העמדת המערער בפיקוח שירות המבחן למשך שנה יאפשר את המשך הסתגלותו בחברה הנורמטיבית וכניסתו למאסר בפועל בעיתוי זה של חייו, נוכח גילו הצעיר, עלולה לקטוע את הליך השיקום בו הוא מצוי, לפגוע בתוצאותיו ולגרום לנסיגה במצבו.

כמו כן סבור שירות המבחן כי עונש מאסר בפועל עלול לחשוף את המערער להתמודדות מחודשת עם הקשיים שחווה בזמן מאסרו ועם דפוסי התנהגות עברייניים מהם הוא מתאמץ להתרחק.

עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא אכן התייחס בחומרה הראויה למעשיו של המערער נושא הרשעתו ולפגיעה שפגע בערכים המוגנים שהם הגנה על שלום הציבור ורכושו, הגנה על ביטחון הציבור ומניעת תכנון מוקדם של פשעים.

אף אנו סבורים כי המערער ביצע עבירות רבות וחמורות שמדרג פגיעתם בערכים החברתיים המוגנים היא גבוהה ומשמעותית אך מה שגורם לנו להקל בעונשו של המערער הוא האמור בתסקיר שירות המבחן שלא היה בפני בית משפט קמא, בכל הקשור לפגיעה בהליך שיקומו של המערער על ידי שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריא וכן ההפרש המשמעותי בין עונשו של המערער לבין עונשו של הקטין.

אמנם, בית משפט קמא לא התעלם מפער הענישה בין עונשו של המערער לבין עונשו של הקטין, שותפו לביצוע העבירות, אך קבע כי פער זה נובע, בין השאר, בשל שיקולי הענישה הנוגעים לקטין.

אכן, מדובר בנימוק שיש לו משמעות אך לאור ההפרש הלא משמעותי בין גילו של המערער לבין גילו של הקטין, אין להצדיק פער ענישה משמעותי כפי שנבע מעונשו של המערער לעומת עונשו של הקטין.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחליטים כי המערער ירצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות במרכז יום לילך באשדוד החל מיום 8.3.15.

המערער יתייצב בפני המפקח על עבודות שירות במועד הנ"ל בשעה 08:00 במפקדת מחוז הדרום של שב"ס ליד כלא אשל.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד לסיום עבודות השירות.

יתר חלקי גזר הדין בת"פ 18217-04-12 (בית משפט השלום ברחובות) יעמדו בתוקפם.

ניתנה והודעה היום כ' טבת תשע"ה, 11/01/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

דנה מרשק מרום,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד